

Nem hosszabbítják meg a tatarozási kedvezményt?

Súlyos helyzet az építőiparban

(A Délmagyarország munkatársától). Már több ízben foglalkoztunk avval az elszomorító ténnyel, hogy Szegeden teljesen megállt az építkezés és az építőmunkások százainak valóságosan nincs mindennapi kenyere. Szeged városának csaknem minden hivatalos szerve megmozdult, hogy a középítkezések megindulását kisűrgesse. A jelenleg Szegeden tartózkodó Szily Kálmán államtitkár programja során szerepel az egyetemi építkezések folytatása; az ideg- és elmeklinika megépítésével.

Az ipartestülett és a kereskedelmi és iparkamara a várossal karöltve viszont az irányban élt felterjesztéssel a kormányhoz, hogy a pénzügyminisztérium 1939 évre is hosszabbítsa meg az ugynevezett tatarozási adókedvezményt, ami, ha nem is tünteti el az építőiparban jelentkező munkanélküliséget, jelentős mértékben hozzájárul az építőiparban beállott pangás enyhítéséhez.

A közös felterjesztésben kifejtették, hogy Szegeden az elmúlt esztendőben hatszázezer pengő értékű tatarozás került elvégzésre és a tulajdonosokra a tatarozási adókedvezmény ösztönzőleg hatna ezévből is. Hiszen csak végig kell menni a városban, az ingatlanok legtöbbször elszomorító látványt nyújt foltos, piszkos és lehullott vakolatú homlokzatával. Mondanunk sem kell, hogy ebben is a város tulajdonát képező ingatlanok járnak elől, a lehető legrosszabb példát mutatva. Csudálatos dolog, hogy a város ismételt reklamáció után sem akarja belátni, hogy ingatlanainak tatarozásával nemcsak a polgárság vagyonát védi, de munkaalkalmat is teremt. A

nemrég megszavazott párezer pengős hitel se-hogyan sem elégíti ki a tényleges szükségletet. Hiszen csak a városi kislakások rendbehozásához egyösszegbe be kellene fektetni huszezer pengőt. A diák- és turistaszállás céljaira átengedett négy József főhercegtéri városi kislakás átalakítása — az idegenforgalmi hivatal becslése szerint — felemészt tizezer pengőt.

A tatarozási adókedvezményt azonban — úgy látszik — veszély fenyegeti. Pár nappal ezelőtt a pécsi, tegnap a budapesti építőmesterek ipartestületének küldöttsége a pénzügyminisztériumban járt és őszintén feltárták az építőiparban mutatózó kétségbeesztő munkanélküliséget. A küldöttség kérte a minisztert, hogy az átalakítási és tatarozási munkálatokra vonatkozó adókedvezményi rendeletet hosszabbítsák meg. A küldöttség kérelmére Gász Lajos államtitkár kifejtette, hogy nem nyújthat reményt az átalakítási és tatarozási adókedvezmények meghosszabbítására, mert az csak átmeneti jellegű volt. Viszont az óvóhelyek építését a kormány határozottan támogatni óhajtja.

A helyzet Szegeden is a legnagyobb lehangoltságot kelti. Az építőmesterek úgy látják, hogy az adókedvezmény megvonása az építőiparban — ha lehet — még fokozni fogja a nehéz helyzetet.

Értesülésünk szerint az érdekeltek országos akciót kezdeményeznek, hogy az évek óta meghosszabbított tatarozási adókedvezményt az idei évre is terjesszék ki.

Hogyan teriesztette a kultúrát Alsótanyán Bauer Pál képügynök?

Csalással és sikkasztással vádolja az ügyészség

(A Délmagyarország munkatársától). A magyar képzőművészet és műkereskedeleme egyik legsúlyosabb problémája merült föl azon a büntető tárgyaláson, amelyet most tartott a szegedi törvényszék. Bizonyos időközönként képügynökök szállják meg a vidéket, értéktelen másolatokkal árasztják el a vásárlókat, rongják a közönség ízlését.

Ez történt 1937 június 23-án Alsótanyán is. Megjelent vitéz Gaál Károly alsótanyai orvosnál Bauer Pál budapesti képügynök. Boros Pál néven mutatkozott be és mérnöknek mondta magát. Előadta, hogy a Szinnyei Merse Társaság megbízásából a társaság kiállítási anyagának képeit árulja. Kijelentette, hogy mint mérnök altruista módon csak azért vállalkozott erre a feladatra, mert „a Szinnyei Merse Társaság intencióinak megfelelően ki akarják kapcsolni a közvetítő kereskedelmet a képzőművészetből...”

Vitéz Gaál Károlynak nem tetszett a „mérnök nr” által bemutatott képgyűjtemény. Nyíltan megmondta, hogy nem találja a képeket művészi értékűnek, ezért nem is vásárol. Amikor Bauer látta, hogy nem sikerül üzletet kötnie, változtatót a taktikán.

Negyven pengő kölcsönt kért az
orvostól,

mert mint mondotta, éppen elfogyott a pénze és nem tud továbbutazni autójával. Felajánlotta, hogy zálogképen az orvosnál hagyja képgyűjteményének egyik értékes darabját: Pál Nagy Zsigmond festőművész 200 pengő katalógusi áron felütnetett képét. Az orvos a könyörgésre odaadta a 40 pengőt. Bauer megígérte, hogy rövidesen visszajön és kiváltja a képet. Az orvos várt, de hiába. Mikor aztán megunt a várakozást, írt a Szinnyei Merse Társaságnak. A társaságtól az a válasz érkezett, hogy

Boros Pálnak képarusításra nem adtak megbízást, ilyen nevű mérnököt nem ismernek.

Vitéz Gaál Károly nyomban feljelentést adott be a csaló ügynök ellen, az ügyészség pedig nyomozólevelet bocsájtott ki.

Nagy volt aztán Gaál dr. meglepetése, amikor Bauer-Boros 1938 nyarán ismét megjelent Alsótanyán. Gaál Károly dr. szemrehányással illetve és visszakövetelte pénzét, Bauer azonban azt is letagadta, hogy valaha találkozott az orvossal. Gaál dr. erre rendőrt hívott, aki elvette az ügynök igazoló iratait.

Igy került sor főtárgyalásra a törvényszék előtt. Az ügynök beismerte, hogy álnéven mutatkozott be és mérnöknek hazudta magát. Elmondotta, hogy a képeket Róna Miklós képügynöktől kapta, azt azonban nem vállalta, hogy azok értéktelen vásznak. Gaál Károlyt nem akarta becsapni, de később legnagyobb sajnálalára — megfélekedett tartozásáról.

A bizonyítás során szakértőt is kihallgatott a törvényszék, aki kijelentette, hogy a kép nem

Fájdalommal tudatjuk ezuton jóbarátainkkal, hogy

PFAFF KAROLA

jóanyánk meghalt.

Temetése szombaton délután fél 4 órakor Bécsi-körut 2 szám alól.

A GYASZOLÓ CSALÁD

Pál nagy Zsigmondtól származik, művészi értéke nincs, közönséges másolvány, forgalmi értéke legfeljebb 25—30 pengő. Nem vonja kétségbe, hogy a kép aláírása Pál Nagy Zsigmondtól származik, mert gyakran előfordul, hogy a nyomorgó művészek még nyomorgóbb kartársaikkal festetik képeiket, hogy sűrűbb keresethez jussanak.

A törvényszék Pál Nagy Zsigmond festőművész és Devich Sándor kihallgatása után dönt a csalással és sikkasztással vádolt Bauer-Boros Pál ügyében.

Londoni hír szerint

Franco felkérte Mussolinit az olasz légiók elszállítására

Ha nem jön létre megállapodás,
három oldalról támadják meg Madridot

London, március 2. Madrid előtt teljes csend van, ugyanezkor fontos nemzetközi tárgyalások folynak a spanyol polgárháború végleges likvidálására. A Daily Mail úgy tudja, Franco tábornok állítólag felkérte Mussolinit, hogy az olasz légiókat hívja vissza Spanyolországból. Az üzenetet az olasz legionisták parancsnoka, Gambera tábornok adta át Mussolininak. Ezt a hírt, a lap szerint, állítólag Bonnet francia külügyminiszter közölte volna a francia parlament külügyi bizottságának ülésén azzal, hogy a barcelonai bevonulás volt az olasz légiók utolsó spanyolországi cselekedete.

A Times szerint Franco tábornok hatszázezer főnyi haderőt vont össze Spanyolország hátramaradt részének a meghódítására, ha közben a fegyverszünet nem jön létre. A Madrid elleni ostromra már minden előkészület megtörtént; három oldalról támadnák a várost, hacsak nem adja meg magát.

 AZ OLVASÓ rovata

Válasz a famegmunkálási ügyben

Kaptuk az alábbi levelet:

Tekintetes Szerkesztőség!

A Délmagyarország egyik számában Fülöp József panaszos levelet közölt ellenem.

Először is számtalan tanu igazolja, hogy Singer Jenő 2—3 év óta igyekezett engem rábírní, hogy a bérgepek árát fölemeljük. Ellene voltam az áremelésnek mindig, azonban ez év elején ismételt felszólításra — mérlegelve a 8 óras munkaidőt, munkabéremelést és üzemanyagok nagy áremelkedése által előálló helyzetet — beleegyeztem a gépbérdíjak felemelésébe.

A Singer-féle irodában Kittka Jánossal együtt megállapodtunk az új árakban és a másnapi aláíráskor kiderült, hogy Singer Jenő egyoldalúan javítást eszközölt a megállapodáson; így részemről ismét tárgyalanná vált az ügy.

Január 27-én végre megtörtént a megállapodás, mindhármán aláírtuk, be is tartottam addig, amíg Singer Jenő — az ő szavai szerint — „felrugla” a megállapodást anélkül, hogy azt velem megfelelő módon közölte volna. Ezek után a régi árakat én is visszaállítottam. A levélíró Fülöp József szerint „példaadásra való nemes tettét” követett el a Singer cég e ténykedésével. A Fülöp-féle gerendajavítás igenis 1 pengő volt, mert használt anyagot, amelyben repedések tömítve vannak malterporral és szeg is akad benne, nem szívesen vállalok, mert rongálja a gépszerszámokat és a Fülöp-féle 1 pengők nem elegendők a karbantartás költségeire. Más esetben Fülöp József olavígye az ilyen anyagokat megmunkálni, arról az új anyagokat is szokta dolgoztatni.

Kovács Mihály.

famegmunkálózóm-tulajdonos.